

[Udenrigsministeren.]

Vi har ikke underskrevet Overenskomsten endnu, men der er lagt meget stærkt Pres paa os fra den danske Delegation, som i Øjeblikket er derovre, om at underskrive uden Ratifikationsforbehold saa snart som overhovedet muligt. Jeg beklager, at Sagen først i disse Dage har kunnet forelægges Rigsdagen, skønt den haster, men det hænger altsaa navnlig sammen med, at vi indtil den 12. Marts ikke var bekendt med, hvor stort Danmarks Indskud skulde være, og jeg for mit Vedkommende hørte til dem, der syntes, det ikke vilde være passende at forelægge Rigsdagen et Forslag til Vedtagelse uden samtidig at kunne sige, hvor stor Danmarks Andel skulde være.

Der er vist ingen Tvivl om, at Danmark vil have stor Interesse i at slutte sig baade til Fonden og til Banken. Det vil være af Betydning, at Danmark gennem Fonden kommer i snævert Samarbejde med Fler-tallet af de øvrige Lande i Verden paa disse monetære Omraader, og Fonden vil sikkert ogsaa gennem sin Udlaansvirksomhed komme til at øve en stabiliserende Indflydelse paa Valutakurserne i de forskellige Lande, hvad der navnlig for et Land som Danmark med stor Udenrigshandel og en temmelig stor Handelsflaade frembyder Fordele.

Paa samme Maade gælder det om Danmarks Tilslutning til Banken, at der sikkert vil være Enighed om, at det vil være nyttigt for os at være med ogsaa i dette nye internationale Organ, hvis Opgave det er at tilvejebringe Grundlaget for den Fremgang i de økonomiske Vilkaar, som ogsaa vort Land maa være levende interesseret i.

Jeg haaber, at ogsaa dette høje Ting vil være i Stand til at give sin Tilslutning til det foreliggende Forslag, saa at vi en af de nærmeste Dage paa endelig Maade kan tiltræde de to internationale Overenskomster.

Jeg vil gerne med disse Ord anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Steincke: Den højtærede Udenrigsminister afskar med sine sidste Bemærkninger Muligheden for at indlede med nogle kritiske Udtalelser fra min Side om Sagens sene Fremsættelse paa Rigsdagen. Derfor vil jeg begynde med at sige, at det siger sig selv, at vi fra vor Side med Glæde hilser ethvert Skridt, der tages for at bringe den internationale Samvirken i Fredens, Genopbygningens og Produktionens Tjeneste i Gang paa ny, og at vi derfor ogsaa kan tilsige den højtærede Udenrigsminister vor

Medvirken til dette Forslags hurtige Gennemførelse.

I Overensstemmelse med Aftalerne gaar det ud paa dels at oprette den internationale Valutafond paa ca. 10 Milliarder Dollars med den Opgave at fremme det mellemfolkelige, monetære Samarbejde gennem en fast og permanent Institution, dels at oprette den omtalte internationale Bank med dens Kapital paa andre 10 Milliarder Dollars. Nogen Grund til at gentage de nærmere Regler er der i øvrigt ikke efter den højtærede Udenrigsministers udførlige Forelæggelsestale. Forud havde man i øvrigt allerede gennem Aviserne erfaret om Delegationens Rejse og de Resultater, man for Danmarks Vedkommende er naaet til, altsaa Fastsættelsen af Kvoten til Valutafonden paa 68 Mill. Dollars, saaledes som der ogsaa er gjort Rede for i Bemærkningerne.

Det er jo et Særkende for den Slags internationale Overenskomster mellem en Række Stater, at man i og for sig kun kan sige ja eller nej. Man kan ikke opnaa Ændringer i selve Overenskomstens saglige og tekniske Indhold. Jeg føler derfor heller ingen Trang til at fordybe mig i Enkeltheder eller til at demonstrere en Bedreviden, som jeg undtagelsesvis ikke er i Besiddelse af, men et Par beskedne Spørgsmaal vil jeg dog gerne rette til den højtærede Udenrigsminister; det kan man jo nok tillade sig, selv efter dennes udførlige Redegørelse.

Artikel IV, Afsnit 5. c., Punkt 1, sammenholdt med Punkt 2, er for mig ikke rigtig forstaaeligt, selv om der jo nok synes at være en Fejl i Oversættelsen af Punkt 2.

Videre vil jeg gerne spørge: Paa man uden nogen Frist ændre Valutakurserne senere, saa tit man ønsker, inden for de i øvrigt fastsatte Grænser? Det kunde jo dog tænkes, at et saadant Ønske fremkom, f. Eks. ved hyppige Regeringsskifter; jeg siger ikke paa nogen Maade dette sidste for at forskrække den højtærede Udenrigsminister.

Endvidere vil jeg ad Artikel III, Afsnit 3. b., spørge: Hvad betyder egentlig disse Procenter i Penge, og er Danmark i Øjeblikket uden Vanskelighed i Stand til at opfylde de i dette Afsnit stillede Krav?

Og endelig ad Artikel XIII, Afsnit 1: Ved man noget om, hvor Fondens Hovedsæde skal være, eller om der er Chance for en Filial her i Landet? Jeg vilde finde det urimeligt, om jeg ikke rejste dette Spørgsmaal efter den stærke Diskussion under den forrige Sag om, i hvilken Udstrækning Danmark kunde blive Sæde for de der oprettede Institutioner.